

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Ενενήντα Δύο

Αποκαλύπτοντας την Κεκρυμμένη Ιστορία: Προφητικές Αντιστοιχίσεις από το Δανιήλ 11 και η Σφράγιση των 144.000

Jeff Pippenger
2024-04-22

Εξετάζουμε την «κρυμμένη ιστορία» του εδαφίου σαράντα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, όταν παύει η γραπτή του μαρτυρία στον καιρό του τέλους, το 1989, έως τον νόμο της Κυριακής του εδαφίου σαράντα ένα. Η κρυμμένη ιστορία αντιπροσωπεύει τη δομή επάνω στην οποία ευθυγραμμίζονται όλες οι προφητικές γραμμές των εσχάτων ημερών, διότι μέσα σε αυτήν την κρυμμένη ιστορία λαμβάνει χώρα η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτή η ιστορία είναι εκεί όπου συμβαίνει η δοκιμασία που συνδέεται με τον σχηματισμό της εικόνας του θηρίου. Επομένως, είναι η ιστορία όπου αποσφραγίζεται το κρυμμένο όνειρο του Ναβουχοδονόσορ περί της εικόνας των θηρίων. Αυτή η κρυμμένη ιστορία είναι εκεί όπου η κρυμμένη ιστορία από την πρώτη θητεία του Donald Trump ολοκληρώνεται στο εδάφιο δύο του Δανιήλ ένδεκα έως το εδάφιο τρία. Αυτή η κρυμμένη ιστορία είναι το τμήμα της προφητείας του Δανιήλ που σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες, και είναι η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, η οποία αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμαστική περίοδος με τον νόμο της Κυριακής. Όλες αυτές οι γραμμές αλήθειας παριστάνονται ως η αφαίρεση της έβδομης και τελικής σφραγίδας.

Τα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ πρέπει να ευθυγραμμισθούν με εκείνη την κρυμμένη ιστορία, και τα τρία τελευταία από εκείνα τα εδάφια παρουσιάζουν τρεις προφητικές γραμμές. Προσδιορίζουν τότε ο παπισμός παρεισέδυσε εκ νέου στην ιστορία, όπως έπραξε κατά το έτος 200 π.Χ., όταν η ειδωλολατρική Ρώμη εισήλθε για πρώτη φορά στην προφητική ιστορία που παριστάνεται στο Δανιήλ κεφάλαιο 11, εδάφιο 14. Το εδάφιο εκείνο, και η εκπλήρωση του εδαφίου εκείνου στην ιστορία της ειδωλολατρικής Ρώμης, εδραίωσαν την όραση, διότι η ειδωλολατρική Ρώμη ήταν το σύμβολο της δύναμης που εξύψωσε τον εαυτό της, καταλήστευσε τον λαό του Θεού και έπειτα έπεσε. Ο αποστάτης Προτεσταντισμός εφάρμοσε το εδάφιο στον Αντίοχο Επιφανή, αλλά οι Μιλλερίτες το εφάρμοσαν στην ειδωλολατρική Ρώμη, προσδιορίζοντας το εδάφιο ως αλήθεια δοκιμασίας στην ιστορία των Μιλλεριτών. Σήμερα οι θεολόγοι του σύγχρονου Λαοδικειανού Αντβεντισμού διδάσκουν και πάλι ότι πρόκειται για τον Αντίοχο Επιφανή, ώστε να είναι και πάλι αλήθεια δοκιμασίας.

Δεν αποτελεί μόνον αλήθεια δοκιμασίας, αλλά το εδάφιο και η εκπλήρωσή του το 200 π.Χ. προσδιορίζουν τότε η πόρνη της Τύρου (η σύγχρονη Ρώμη) αρχίζει να άδει τα σατανικά της άσματα, και υποδεικνύουν την είσοδο του παπισμού στην ιστορία των εσχάτων ημερών, και συνεπώς αντιπροσωπεύει την πρωταρχική αλήθεια δοκιμασίας των εσχάτων ημερών, η οποία ευθυγραμμίζεται με την αλήθεια δοκιμασίας που αντιπροσωπεύεται από τη διαμάχη της Μιλλεριτικής ιστορίας.

Οι τρεις αυτοί στίχοι αντιπροσωπεύουν επίσης τη γραμμή του Ρεπουμπλικανικού κέρατος του θηρίου της γης και προσδιορίζουν τα προφητικά βήματα του Ντόναλντ Τραμπ καθώς εισέρχεται

στη δεύτερη θητεία του ως ο όγδοος πρόεδρος, ο οποίος είναι εκ των επτά προέδρων, σε μια γραμμή προέδρων που άρχισε με τον Ρόναλντ Ρήγκαν στον καιρό του τέλους, το 1989. Μετά τη Μάχη της Ραφίας του στίχου δώδεκα, ο «Αντίοχος» καταστέλλει πρώτα μια εξέγερση εντός των Ηνωμένων Πολιτειών και κατόπιν προετοιμάζεται για πόλεμο εναντίον του παγκοσμιοτισμού, που παριστάνεται από την Αίγυπτο στη Μάχη του Πανίου. Ο Τραμπ κερδίζει εκείνον τον πόλεμο, αλλά ο πόλεμος αυτός εγκαινιάζει τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο (Ακτιον). Οι δραστηριότητες αυτές προτυπώθηκαν από τον Αντίοχο Γ' τον Μέγα, ο οποίος είχε ηττηθεί από την Αίγυπτο στη Μάχη της Ραφίας, αλλά επρόκειτο να αντεπιτεθεί νικηφόρα στη Μάχη του Πανίου.

Στο δέκατο τρίτο εδάφιο, «μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν», ο Αντίοχος ο Μέγας, όπως δηλώνει ο Uriah Smith, «ὁ Αντίοχος, ἀφού κατέστειλε την εξέγερση στο βασίλειό του και υπέταξε και σταθεροποίησε τα ανατολικά μέρη στην υπακοή του, είχε την άνεση να επιδοθεί σε οποιοδήποτε εγχείρημα όταν ο νεαρός Επιφανής ανήλθε στον θρόνο της Αιγύπτου· και, θεωρώντας ότι αυτή ήταν υπερβολικά καλή ευκαιρία για τη διεύρυνση της κυριαρχίας του ώστε να την αφήσει να χαθεί, συγκρότησε ένα τεράστιο στράτευμα, μεγαλύτερο από το προηγούμενο». Ο Τραμπ θα καταστείλει πρώτα μια εξέγερση στο βασίλειό του και έπειτα θα προετοιμάσει μεγαλύτερο στρατό από εκείνον που είχε όταν είχε προηγουμένως ηττηθεί. Ο Τραμπ ηττήθηκε το 2020, σε εκπλήρωση της Αποκαλύψεως κεφάλαιο ένδεκα, όταν το θηρίο της αθεΐας, που αντιπροσωπεύει τον παγκόσμιο παγκοσμιοτισμό, και οι παγκοσμιοποιητές αμφοτέρων των κομμάτων, του Δημοκρατικού και του Ρεπουμπλικανικού, έκλεψαν τις εκλογές, και, ως το κύριο πληρεξούσιο στράτευμα της πόρνης της Τύρου, θα αποτελέσει επίσης ήττα όταν ο Πούτιν θα νικήσει την Ουκρανία.

Η τρίτη προφητική γραμμή στα τρία εδάφια που εξετάζουμε είναι η γραμμή του αποστατημένου Προτεσταντισμού, όπως αντιπροσωπεύεται από τη γραμμή των Μακκαβαίων και την εξέγερσή τους εναντίον των προσπαθειών του Αντιόχου Επιφανούς να επιβάλει στους Ιουδαίους τη θρησκεία της Ελλάδος. Η γραμμή του Τραμπ και η γραμμή του αποστατημένου Προτεσταντισμού αντιπροσωπεύουν τις δύο εξουσίες που τελικώς θα συγχωνευθούν στο κέρασ που παριστάνεται ως η εικόνα του θηρίου. Τα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε αντιπροσωπεύουν την ιστορία που οδηγεί στον νόμο της Κυριακής, και οι δύο γραμμές του αποστατημένου Προτεσταντισμού και του αποστατημένου Ρεπουμπλικανισμού απεικονίζουν την αλληλεπίδραση των δύο εξουσιών καθώς συνέρχονται και συγχωνεύουν Εκκλησία και Κράτος πριν από τον νόμο της Κυριακής.

Σε προηγούμενα άρθρα έχουμε διαπιστώσει ότι τα τρία γεγονότα που αντιπροσωπεύονται από τις χρονολογίες 1776, 1789 και 1798, τα οποία αντιστοιχούν στη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, το Σύνταγμα και τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως, προσδιορίζουν μία περίοδο που οδήγησε στην αρχή του θηρίου της γης ως της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Για τον λόγο αυτό, αυτά τα τρία ορόσημα αντιπροσωπεύουν τρία ορόσημα που οδηγούν στο τέλος της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Έχουμε διαπιστώσει ότι τα είκοσι δύο έτη που εκτείνονται από το 1776 έως το 1798 συμβολίζουν τον χρόνο της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, διότι ο αριθμός είκοσι δύο είναι σύμβολο του συνδυασμού της Θεότητας με την ανθρωπότητα.

Έχουμε αναγνωρίσει ότι η ιστορία φέρει την υπογραφή της «Αλήθειας», διότι οι πρώτος και τελευταίος δείκτες represent την ανεξαρτησία που εγκαθιδρύθηκε και την ανεξαρτησία που αφαιρέθηκε. Και οι τρεις δείκτες represent το πρωτεύον σύμβολο του θηρίου της γης, διότι όλοι represent την ομιλία των Ηνωμένων Πολιτειών, επειδή «η ομιλία ενός έθνους είναι πράξη των νομοθετικών και δικαστικών αρχών». Ο μεσαίος δείκτης του 1789 και το Σύνταγμα επικυρώθηκε από δεκατρείς αποικίες, και το μεσαίο γράμμα στην εβραϊκή λέξη «Αλήθεια» είναι το δέκατο τρίτο. Τα είκοσι δύο έτη από το 1776 έως το 1798 ευθυγραμμίζονται επίσης με τα είκοσι δύο γράμματα που αποτελούν το εβραϊκό αλφάβητο.

Έχουμε επίσης αναγνωρίσει ότι οι Νόμοι περί Άλλοδαπών και Στάσεως του 1798 αντιπροσωπεύουν το σημείο όπου οι Ηνωμένοι Πολιτείες λαλούν ως δράκων. Η ιστορία της συμμαχίας των Ιουδαίων μετά της Ρώμης, ήτις αποτελεί μέρος της γραμμής του αποστάτου Προτεσταντισμού στα έδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα, αντιπροσωπεύει μία περίοδο κατά την οποίαν σχηματίζεται ή εικὼν του θηρίου, και ὁ σχηματισμὸς ταύτης τῆς εικόνας είναι ή τελική δοκιμασία για τούς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρας χιλιάδας. Αὕτη εἶναι ή δοκιμασία τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ περάσουν πρὸ τοῦ νὰ σφραγισθοῦν. Ἡ συμμαχία, λοιπόν, τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τὸ 161 π.Χ. ἕως τὸ 158 π.Χ. εἶναι ἓνα σοβαρὸ στοιχεῖο τῆς δοκιμασίας διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτελεῖται ή ἀνάδειξις ἐκείνων οἵτινες καλοῦνται νὰ εἶναι μεταξὺ τῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων.

Το να δεχθούμε ότι το 161 π.Χ. έως το 158 π.Χ. αντιπροσωπεύει μία χρονική περίοδο που συμβολίζεται από τη συμμαχία των Ιουδαίων, αντιτίθεται στη διδασκαλία της ιστορίας, διότι οι ιστορικοί διδάσκουν ότι η συμμαχία ήταν το 161 π.Χ., ενώ οι Μιλλερίτες δίδασκαν ότι ήταν το 158 π.Χ., και η πεποίθησή τους ως προς το γεγονός αυτό απεικονίζεται και στα δύο ιερά διαγράμματα.

Το ερώτημα δεν είναι απλώς αν οι ιστορικοί έχουν δίκιο τοποθετώντας τη συμμαχία των Ιουδαίων στο 161 π.Χ., ή αν οι Μιλλερίτες είχαν δίκιο προσδιορίζοντας το 158 π.Χ. Σε οποιαδήποτε από αυτές τις δύο επιλογές, υπάρχει μια ομάδα που θα συμφωνούσε με την επιλογή σας. Το ερώτημα είναι αν τόσο οι ιστορικοί όσο και οι Μιλλερίτες έχουν δίκιο, και ότι η αλήθεια σχετικά με τη συμμαχία με τους Ιουδαίους στην πραγματικότητα αντιπροσωπεύει μια χρονική περίοδο, σε αντίθεση με ένα από δύο πιθανά μεμονωμένα σημεία στην ιστορία.

Σε προηγούμενα άρθρα έχουμε παρουσιάσει εκείνο που πιστεύουμε ότι αποτελεί έγκυρη αγιασμένη λογική, ότι η συμμαχία με τη Ρώμη και τους Ιουδαίους αντιπροσωπεύει μια περίοδο από το 161 π.Χ. έως το 158 π.Χ., και ότι η περίοδος αυτή προτυπώνει τη διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου. Εφόσον αυτό ισχύει, ακόμη και η απόφαση να γίνει δεκτό ότι η συμμαχία των Ιουδαίων με τη Ρώμη αποτελεί χρονική περίοδο, καθίσταται δοκιμασία, και υπό αυτή την προφητική έννοια συμφωνεί με το γεγονός ότι η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου είναι η «μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού».

Με αυτά δεδομένα, το 158 π.Χ. προσδιορίζει πότε η συμμαχία μεταξύ των αποστατών Ιουδαίων, γνωστών ως Μακκαβαίων, εδραιώθηκε σταθερά με τη Ρώμη, και έτσι προτυπώνει τον νόμο της Κυριακής, διότι η Γραφή θέτει το ρητορικό ερώτημα: «Δύνανται δύο να περιπατώσιν ομού, εάν

δεν είναι σύμφωνοι;» Το 158 π.Χ. προσδιορίζει πού και πότε ο αποστάτης Προτεσταντισμός συνάπτει συμμαχία με την παπική εξουσία, και η περίοδος που άρχισε το 161 π.Χ. και οδήγησε στο 158 π.Χ. προσδιορίζει το χρονικό διάστημα που παριστά τον σχηματισμό της εικόνας του θηρίου. Είναι ουσιώδες να αναγνωρισθεί ότι η περίοδος αυτή προσδιορίζει πότε ο αποστάτης Προτεσταντισμός θα ενώσει τας χείρας με τον αποστάτη Ρεπουμπλικανισμό. Αμφότερες αυτές οι αποστάτιδες εξουσίες παριστάνονται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε, και επομένως μοιράζονται ορισμένα κοινά ορόσημα.

Είναι ορθό να εφαρμοσθούν τα έτη 1776, 1789 και 1798 ως προτυπώνοντα την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ακολουθούμενα από τις Δίκες της Pelosi του κινήματος της ψευδούς σημαίας που συνδέεται με την 6η Ιανουαρίου 2021, και την εναρκτήρια περίοδο της κλεμμένης εκλογής του Biden, η οποία οδηγεί στον νόμο της Κυριακής. Στην εφαρμογή αυτή, ο Patriot Act του 2001, ευθυγραμμιζόμενος με τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας, παρουσιάζει ένα ορόσημο που προσδιορίζει την αρχή της αφαιρέσεως της ανεξαρτησίας. Έπειτα, το δεύτερο ορόσημο του δικαστηρίου-παρωδίας της Pelosi και του Schiff, ευθυγραμμιζόμενο με την επικύρωση του Συντάγματος, προτυπώνει έτσι την αρχή της ανατροπής του Συντάγματος, και ακολουθεί το τρίτο ορόσημο των Alien and Sedition Acts, που αντιπροσωπεύει τις Ηνωμένες Πολιτείες να λαλούν ως δράκων. Το να εφαρμόζει κανείς αυτά τα ορόσημα κατά τον τρόπο αυτό σημαίνει να προσδιορίζει τα ορόσημα του αποστατημένου Προτεσταντισμού, όπως αυτός εκπροσωπείται από τους Μακκαβαίους.

Σε ένα άλλο επίπεδο, η ταύτιση των τριών οροσήμων σε συσχέτιση με τον αποστατημένο Ρεπουμπλικανισμό παράγει μια ελαφρώς διαφορετική εφαρμογή. Η 11η Σεπτεμβρίου 2001 αντιστοιχεί στο 1776, αλλά το 1789, για τον αποστατημένο Ρεπουμπλικανισμό, αντιστοιχεί στους Alien and Sedition Acts και καθιερώνει μια διάκριση μεταξύ εκείνων των «πράξεων» και της ομιλίας του δράκοντος, η οποία αντιπροσωπεύεται από την επιβολή της Κυριακής. Όταν οι δύο γραμμές τοποθετούνται μαζί μέσα στο πλαίσιο της δοκιμασίας της εικόνας του θηρίου, σχηματίζουν την προφητική δομή της εγκαθίδρυσης της εικόνας του θηρίου, και η μεγάλη δοκιμασία για τον λαό του Θεού είναι η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου. Για τον λαό του Θεού, η διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου πρέπει πρώτα να αναγνωρισθεί όπως παρουσιάζεται (διαμορφώνεται) στον Λόγο του Θεού, ώστε εκείνος ο λαός των εσχάτων ημερών να αναγνωρίσει εκείνη τη διαμόρφωση στον πολιτικό και θρησκευτικό κόσμο.

Πώς, λοιπόν, θα μπορούσαν οι Δίκες της Πελόζι της 6ης Ιανουαρίου 2021 να ευθυγραμμίζονται με τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως; Οι Δίκες της Πελόζι σηματοδοτούν τον εορτασμό από το θηρίο της αβύσσου, το οποίο μόλις είχε θανατώσει τον πλούσιο πρόεδρο που είχε ξεσηκώσει την παγκοσμιοποίηση. Αυτή η ιστορία εορτασμού άρχισε με την περίοδο της ορκωμοσίας του Μπράντεν και αντιπροσωπεύει μια περίοδο που λήγει με τη δεύτερη ορκωμοσία του Τραμπ. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο Τραμπ θέτει υποψηφιότητα για πρόεδρος τρεις φορές, και κατά την πρώτη και την τελευταία νικά, αλλά στη μέση η νίκη του εκλάπη από τη δύναμη που η Γραφή προσδιορίζει ως τον πατέρα του ψεύδους. Οι Δίκες της Πελόζι που άρχισαν με την κλεμμένη εκλογή προσδιορίζουν ένα δεύτερο σύνολο εκδικητικών Δικών της Πελόζι, οι οποίες αρχίζουν όταν ο Τραμπ ορκίζεται στις 20 Ιανουαρίου 2025.

Η περίοδος της θητείας της προεδρίας του Joe Biden αρχίζει με μια σειρά από Δίκες Pelosi και τελειώνει με μια σειρά από Δίκες Pelosi. Αμφότερες είναι πολιτικές δίκες, αλλά εκείνοι που διώκονται στο δεύτερο σύνολο δικών είναι εκείνοι που ηγήθηκαν στις πρώτες δίκες. Κατά τη δεύτερη ορκωμοσία του Trump επισημαίνεται το έτος 164 π.Χ. Η δεύτερη ορκωμοσία του Trump προτυπώνεται από το 164 π.Χ., και ο επανεγκαινισμός του ιουδαϊκού ναού αντιπροσωπεύει τον επανεγκαινισμó του πολιτικού ναού για δεύτερη φορά.

Αυτό ήταν ακριβώς το έτος κατά το οποίο πέθανε ο Αντίοχος ο Επιφανής, και αυτός ήταν η δύναμη που επέβαλε στους Ιουδαίους τις θρησκευτικές πρακτικές της Ελλάδος, προκαλώντας έτσι τη Μακκαβαϊκή εξέγερση του 167 π.Χ. Κατά τη δεύτερη ορκωμοσία του Τραμπ το 2025, η θρησκεία της Ελλάδος (ο παγκοσμιοποιητισμός) θα υποταχθεί πλήρως στις Ηνωμένες Πολιτείες, και σατανικά θαύματα θα αρχίσουν να ενδυναμώνουν το έργο της συνένωσης εκκλησίας και κράτους. Σε εκείνο το σημείο ο Τραμπ θα υπογράψει εκτελεστικά διατάγματα που παραλληλίζονται με τους Νόμους περί Αλλοδαπών και Στάσεως, σηματοδοτώντας έτσι την αρχή του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου (161 π.Χ.), και θα αρχίσει τη δεύτερη σειρά των Δικών της Πελόζι. Οι Νόμοι περί Αλλοδαπών και Στάσεως σηματοδοτούν την αρχή της περιόδου του σχηματισμού της εικόνας του θηρίου, και η περίοδος αυτή λήγει στον νόμο της Κυριακής, όπως προτυπώνεται από το 158 π.Χ.

Έτσι, η περίοδος που συνιστά τη διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου αρχίζει με τις «πράξεις» που επιτρέπουν στον Τραμπ να κλείσει τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, να απελάσει τους παράνομους αλλοδαπούς και να συλλάβει και να παραπέμψει σε δίκη όσους εμπλέκονται στη συνωμοσία του Δημοκρατικού κόμματος. Η αρχή της περιόδου σηματοδοτεί την πολιτική δίωξη που επιφέρει ο Τραμπ, και αυτή λήγει με θρησκευτική δίωξη.

Κατ' αυτή την έννοια, το μεσαίο όρόσημο του 1789 και το Σύνταγμα είναι οι δίκες της Pelosi του 2021, οι οποίες αντιπροσωπεύουν μια περίοδο που ολοκληρώνεται με την ίδια ιστορία όπως στην αρχή, αλλά η τελευταία σειρά των δικών της Pelosi αποτελεί πολιτική αντιστροφή εκείνων που επί του παρόντος διώκονται και φυλακίζονται. Το δεύτερο όρόσημο στη γραμμή του αποστατημένου Προτεσταντισμού είναι οι δίκες της Pelosi, οι οποίες περιλαμβάνουν την προεδρία του Joe Biden, και η περίοδος λήγει τον Ιανουάριο του 2025, όταν το όρόσημο του 1789, στη γραμμή του αποστατημένου Ρεπουμπλικανισμού, φθάνει στις 20 Ιανουαρίου 2025, με τα εκτελεστικά διατάγματα που ακολουθούν αμέσως τη δεύτερη ορκωμοσία του Trump. Αυτό εγκαινιάζει μια περίοδο κατά την οποία το έθνος λαλεί ως δράκων (Alien and Sedition Acts), η οποία οδηγεί στον νόμο της Κυριακής, όπου το έθνος λαλεί ως δράκων. Κατά την περίοδο αυτή, το Σύνταγμα, το οποίο αντιπροσωπεύεται από το 1789, ανατρέπεται προοδευτικώς.

Κατά τη δεύτερη ορκωμοσία του Τραμπ καθίσταται ο όγδοος πρόεδρος, ο οποίος είναι εκ των επτά, και ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου προσδιορίζει πώς τα αποστατημένα κέρατα του Προτεσταντισμού και του Ρεπουμπλικανισμού συνενώνονται σε ένα κέρασ, με τους Προτεστάντες να ασκούν τον έλεγχο της σχέσεως. Μέσα στην ίδια ακριβώς ιστορία, εκείνοι που έχουν κληθεί να είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγίζονται εκ των προτέρων, πριν ανυψωθούν ως το κέρασ του αληθινού Προτεσταντισμού κατά τον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Το μήνυμα της σφραγίσεως, το οποίο είναι η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού και αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας, είναι εκείνο το τμήμα του Δανιήλ που σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες. Το τμήμα εκείνο που αποσφραγίζεται είναι η κεκρυμμένη ιστορία του Δανιήλ ια΄ 40, και τα εδάφια 13 έως 15 ευθυγραμμίζονται με αυτή την κεκρυμμένη ιστορία. Επομένως, το μήνυμα που αποσφραγίζεται ακριβώς πριν κλείσει ο καιρός της δοκιμασίας, το οποίο έχει προτυπωθεί από το κεκρυμμένο προφητικό μήνυμα της εικόνας των θηρίων του Ναβουχοδονόσορος, είναι αυτό καθαυτό το μήνυμα της ενώσεως των δύο ράβδων των αποστατικών κεράτων του Προτεσταντισμού και του Ρεπουμπλικανισμού, που αντιπροσωπεύονται από τους Μακκαβαίους και τον Αντίοχο Γ΄ στα εδάφια 13 έως 15.

Το μήνυμα που προσδιορίζει τη διαμόρφωση της εικόνας του θηρίου είναι το μήνυμα που μεταδίδει τον αγιασμό, ο οποίος σφραγίζει το αληθινό προτεσταντικό κέρα.

Στο δέκατο τέταρτο εδάφιο, κατά το έτος 200 π.Χ., η παγανιστική Ρώμη εισάγεται για πρώτη φορά στην προφητική αφήγηση, καθώς ανήλθε για να προστατεύσει τον νέο νηπιακής ηλικίας βασιλέα της Αιγύπτου από μια συμμαχία εναντίον της Αιγύπτου, η οποία είχε σχηματισθεί από τον Αντίοχο Γ΄ και τον Φίλιππο της Μακεδονίας. Κατά το έτος εκείνο διεξήχθη η Μάχη του Πανίου από τον Αντίοχο Γ΄ εναντίον του Πτολεμαίου Ε΄. Η εμφάνιση των ληστών του λαού σου, οι οποίοι εγκαθιδρύουν την όραση, η συμμαχία μεταξύ Αντιόχου και Φιλίππου, και η Μάχη του Πανίου, έλαβαν χώρα όλα κατά το ίδιο εκείνο έτος. Επομένως, το ορόσημο προσδιορίζει μια συμμαχία μεταξύ του Αντιόχου, ο οποίος προτυπώνει το ρεπουμπλικανικό κέρα του θηρίου της γης, και του Φιλίππου της Μακεδονίας, της αρχαίας ονομασίας της Ελλάδος, ο οποίος προτυπώνει τα Ηνωμένα Έθνη.

Σε προφητικό επίπεδο, κατά τη Μάχη του Πανίου συντελείται συμμαχία μεταξύ του δράκοντος (Μακεδών) και του ψευδοπροφήτου (ΗΠΑ). Το υποκείμενο κίνητρο της συμμαχίας ήταν ο διαμελισμός της επικράτειας της Αιγύπτου, η οποία θα αντιπροσώπευε μια καταρρέουσα Ρωσία.

Όταν ο Ιησούς πήρε τους μαθητές Του στο Πάνιον, αυτό τότε ονομαζόταν Καισάρεια Φιλίππου. Ο εγγονός του Ηρώδη του Μεγάλου, ο Ηρώδης Φίλιππος, είχε επιτύχει την αποκατάσταση της πόλεως και την ονόμασε προς τιμήν του Καίσαρος Αυγούστου και του εαυτού του, δηλαδή Καισάρεια Φιλίππου. Η μεταξύ τους σχέση αντιπροσωπεύει τη Ρώμη με τη Ρώμη, αλλά ο Φίλιππος είναι μία κατώτερη Ρώμη σε σχέση προς τον Καίσαρα, και σε προφητικό επίπεδο ο Ηρώδης Φίλιππος αντιπροσωπεύει τη Σαλώμη, την κόρη της Ηρωδιάδος. Επομένως, με το όνομα Καισάρεια Φιλίππου βρίσκουμε τον Ηρώδη Φίλιππο να αντιπροσωπεύει τον ψευδοπροφήτη, και τον Καίσαρα να αντιπροσωπεύει τον παπισμό.

Η προφητική ιστορία του Πανείου, λοιπόν, παρουσιάζει δύο συμμαχίες: η μία, κατά την οποία ο ψευδοπροφήτης (Τραμπ) συμπράττει με τον δράκοντα (τα Ηνωμένα Έθνη), και η άλλη, κατά την οποία ο ψευδοπροφήτης (Τραμπ) συμπράττει με το παπικό σύστημα (Καίσαρα). Στο δέκατο έκτο εδάφιο παριστάνεται ο νόμος της Κυριακής, και εκεί είναι όπου εφαρμόζεται η τριπλή ένωση· όμως η διάταξη αυτή είχε στην πραγματικότητα τεθεί σε ισχύ πριν από τον νόμο της Κυριακής, στο δέκατο πέμπτο εδάφιο και στη Μάχη του Πανείου.

«Με το διάταγμα που επιβάλλει την εγκαθίδρυση του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός εκτείνει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν απλωθεί πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και προβλέψει μέτρα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι πλησίον.» Testimonies, τόμος 5, σ. 451.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο μας.

«Η αποκάλυψη δεν είναι η δημιουργία ή η επινόηση κάποιου νέου πράγματος, αλλά η φανέρωση εκείνου το οποίο ήταν, έως ότου αποκαλυφθεί, άγνωστο στους ανθρώπους. Οι μεγάλες και αιώνιες αλήθειες που περιέχονται στο ευαγγέλιο αποκαλύπτονται μέσω επιμελούς έρευνας και ταπεινώσης του εαυτού μας ενώπιον του Θεού. Ο θείος Διδάσκαλος καθοδηγεί τη διάνοια του ταπεινού αναζητητή της αλήθειας· και με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος, οι αλήθειες του Λόγου γίνονται γνωστές σε αυτόν. Και δεν μπορεί να υπάρξει ασφαλέστερος και αποτελεσματικότερος τρόπος γνώσεως από το να καθοδηγείται κανείς κατ' αυτόν τον τρόπο. Η υπόσχεση του Σωτήρος ήταν: “Όταν δε έλθω εκείνος, το Πνεύμα της αληθείας, θέλει σας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθειαν.” Διά της μεταδόσεως του Αγίου Πνεύματος οδηγούμαστε να κατανοήσουμε τον Λόγο του Θεού.»

«Ο ψαλμωδός γράφει: “Πῶς θέλει καθαρίζει ὁ νέος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; φυλάττων τοὺς λόγους σου. Ἐγὼ σε ἐξεζήτησα ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· μὴ με ἀποδιώξεις ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.... Ἐνοιξὸν τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ θέλω βλέπει τὰ θαυμάσιά σου ἐκ τοῦ νόμου σου.”»

«Μας νουθετούν να αναζητούμε την αλήθεια όπως κρυμμένο θησαυρό. Ο Κύριος ανοίγει τη διάνοια του αληθινού εκζητητή της αλήθειας· και το Άγιο Πνεύμα τον καθιστά ικανό να συλλαμβάνει τις αλήθειες της αποκαλύψεως. Αυτό εννοεί ο ψαλμωδός όταν ζητεί να ανοιχθούν τα μάτια του, ώστε να βλέπει θαυμαστά πράγματα μέσα από τον νόμο. Όταν η ψυχή λαχταρά τις αρετές του Ιησού Χριστού, ο νους καθίσταται ικανός να συλλαμβάνει τις δόξες του καλύτερου κόσμου. Μόνον με τη βοήθεια του θείου Διδασκάλου μπορούμε να κατανοήσουμε τις αλήθειες του Λόγου του Θεού. Στη σχολή του Χριστού μαθαίνουμε να είμαστε πράοι και ταπεινοί, διότι μας δίδεται κατανόηση των μυστηρίων της ευσεβείας.»

«Εκείνος που ενέπνευσε τον Λόγο ήταν ο αληθινός ερμηνευτής του Λόγου. Ο Χριστός εικονογραφοῦσε τις διδασκαλίες του, επισύροντας την προσοχή των ακροατῶν του στους απλούς νόμους της φύσεως και στα οικεία αντικείμενα που έβλεπαν και χειρίζονταν καθημερινά. Ἐτσι οδηγούσε τη διάνοιά τους ἀπὸ το φυσικὸ στο πνευματικὸ. Πολλοὶ δεν κατόρθωσαν να συλλάβουν ἀμέσως τὸ νόημα τῶν παραβολῶν του· ἀλλὰ καθὼς, ἡμέρα με τὴν ἡμέρα, ἔρχονταν σε ἐπαφὴ με τὰ αντικείμενα με τὰ ὁποῖα ὁ Μέγας Διδάσκαλος εἶχε συνδέσει πνευματικὲς ἀλήθειες, μερικοὶ διέκριναν τὰ διδάγματα τῆς θείας ἀλήθειας που εἶχε ἐπιδιώξει να ἐντυπώσει, καὶ αὐτοὶ πείσθησαν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς ἀποστολῆς του καὶ μεταστράφηκαν στο ευαγγέλιο.» Sabbath School Worker, 1 Δεκεμβρίου 1909.